

Voor de jeugd

Bijbelvertelling: De zondeval

Een zachte wind waait over de nieuwe aarde. Hij doet ook de bladeren van de bomen in het Paradijs bewegen. Hij waait ook door de twee bijzondere bomen in de hof. De ene boom is de boom des levens. Adam en Eva mogen hiervan eten en de Heere belooft ze daarmee een eeuwig leven op de aarde. Maar de tweede boom is de boom van de kennis van goed en van kwaad, waarvan God gezegd heeft; "Ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven".

Adam en Eva kijken niet naar deze boom. Zij eten liever van de boom des levens en alle andere bomen in het Paradijs, dan dat zij ongehoorzaam zijn tegen God.

Maar als Eva eens door het Paradijs wandelt, hoort ze een vriendelijke stem. Ze kijkt op en ziet een slang in de takken van de verboden boom. De slang vraagt haar; "Eva, heeft God u gezegd dat u van geen enkele boom in deze hof mag eten?". Eva antwoordt; "We mogen van alle bomen eten, alleen van deze hier niet, we mogen zijn vruchten zelfs niet aanraken. De Heere God heeft ons gezegd, dat we dan zullen sterven". Dan zegt de slang; "Eva, dat is niet waar: U zult de dood niet sterven als u van deze vruchten eet. Nu kent u alleen alles

wat goed is, maar als u van deze boom plukt en eet, zult u ook het kwade kennen. En dan Eva, zult u even wijs zijn als God". Eva kijkt eens naar de boom. Ja, het zijn prachtige vruchten. Nog nooit heeft ze er zo naar gekeken.

Ze houdt veel van de Heere, ze wil Hem wel gelijk worden en toch niet sterven. Dan plukt ze vlug een vrucht en eet ervan. Maar, wat wordt het opeens onrustig in haar hart. Voor het eerst voelt Eva wat het is om ongehoorzaam te zijn. Is dat nu het kwade dat zij zo voelt branden van binnen? En waar is Adam nu?

Is hij nu anders, beter dan zij? Laat hij haar nu alleen in deze angst? Nee, hij moet ook eten van die boom. Dan zal hij ook dat angstige voelen, en zal zij niet meer alleen zijn. Dus gaat ze naar Adam en geeft ook hem van de vrucht, en hij eet...

Dan kijken ze elkaar aan en merken voor het eerst dat ze naakt zijn. Ze schamen zich diep en rukken bladeren en takken van een vijgeboom om schorten te maken om daarmee hun naaktheid te bedekken.

Opeens horen ze het suizen van een zachte wind. De Heere komt. Adam en Eva kijken elkaar radeloos aan. Ze schamen zich en ze zijn zo bang. Daar gaan ze, Adam en Eva, ze kruipen weg in de donkerte van de struiken alsof de Heere God ze daar niet vinden kan. Hij ziet toch immers alles, Adam en Eva voelen diep in hun hart de zonde. Ze hebben niet geluisterd naar het verbod van hun Heere. Daar liggen ze onder de struiken, dicht tegen elkaar aan, maar ze kunnen elkaar toch niet troosten. Nu weten ze wat het kwade is, nu zullen zij sterven. Want de Heere heeft gezegd "Ten dage als gij daarvan eet, zult gij de dood sterven".

"Adam, waar zijt gij?", klinkt het door het Paradijs. Adam beeft, en hij zegt: "Ik hoorde Uw stem in de hof en ik vreesde, want ik ben naakt.

Daarom verborg ik mij". De Heere antwoordt: "Wie heeft u te kennen gegeven dat gij naakt zijt. Hebt gij dan van die boom gegeten waarvan Ik u gebod dat gij daarvan niet zou eten?".

"De vrouw die Gij mij gegeven hebt, die heeft mij van die boom gegeven en ik heb gegeten". Eva krimpt ineem. Moet zij de schuld dan toch alleen dragen? "Nee Heere", stamelt ze, "niet ik, maar de slang heeft mij bedrogen en ik heb gegeten".

In de stem van God is nu toorn als Hij tot de slang zegt: "Omdat gij dit gedaan hebt, zijt gij vervloekt onder al de dieren. Op uw buik zult gij gaan en stof zult gij eten zolang gij leeft".

God weet dat het de satan is, die als slang vermomd, zijn schepselen heeft verleid tot de zonde. Daarom spreekt God ook een oordeel uit over de satan: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw. Tussen uw zaad en tussen haar zaad. Datzelve zal u de kop vermorzelen en gij zult het de verzenen vermorzelen". De slang en de duivel worden vervloekt, Adam en Eva niet. Er is nu een scheiding gekomen tussen God en de mens. De Heere is immers heilig, en bij heiligheid kunnen geen zondige mensen leven. Maar eenmaal zal bij die zondige mensen op aarde er Een geboren worden, die de satan zal overwinnen, die de zonde zal wegnemen. Dus ook de zonde van Adam en Eva. Dit is een wonder van Gods eeuwige liefde voor zijn schepselen. In het hart van Adam en Eva begint het verlangen te leven naar die Ene, die Redder.

Maar op de zonde volgt de straf. In het Paradijs mogen Adam en Eva niet meer blijven. Van de boom des levens mogen ze niet meer eten. Ze zullen op de aarde niet eeuwig leven. Nu zullen ze moe worden, oud en zwak, en dan sterven. God verdrijft hen uit het Paradijs en engelen met vlammende zwaarden bewaken de ingang van de hof.

Nu zal er verdriet zijn en pijn. Ze zullen moeten werken en sloven om voedsel te vinden om hun honger te stillen. De aarde is vervloekt om hun zonde. De dood zal het einde zijn.

Want van stof zijn ze gemaakt en tot stof zullen ze wederkeren.

De zonde is in de harten van Adam en Eva overal waar ze gaan.

Maar toch, boven alles leeft in hen het verlangen naar de Heere, naar de komst van de Heere Jezus op de aarde, die hun zonden zal overwinnen. Dit is hun hoop. Zij weten dat God getrouw is. Hun zonde scheidt hen niet van Gods oneindige liefde en genade. Ergens in Azië tussen twee grote rivieren, de Eufraat en de Tigris, moet het Paradijs gelegen hebben. Die tuin met zijn heerlijkheid is er niet meer.

Die heerlijkheid zal alleen in de hemel zijn, maar dan nog veel groter. En daar zal het eeuwig zijn.

B.F-D.